

på det tunge sociale område, som kommunerne overtager fra amterne. Kommunerne er dermed samlet set blevet kompenseret fuldt ud for de overførte opgaver fra amterne.

Herudover har regeringen accepteret, at en overskridelse af den aftalte serviceramme på 300 mio. kr. kunne godkendes, idet anlægsudgifterne er cirka af samme niveau – 300 mio. kr. under det aftalte. Det vil så sige, at den samlede aktivtetsvirkning af de kommunale budgetter flugter med forudsætningen for økonomiaftalen.

Vi accepterede overskridelsen på servicesiden med de 300 mio. kr., fordi kommunerne har engangsudgifter i forbindelse med kommunalreformen. Og når man så samtidig tager højde for, at kommunerne automatisk sparer ca. 400 mio. kr. i vederlag til politikere, er der plads til engangsudgifter, uden at det betyder mindre service til borgerne.

Kl. 16.20

Som det er velkendt, er der afsat en pulje på 1,5 mia. kr. til engangsinvesteringer i forbindelse med kommunalreformen, og den pulje skal jo ses i sammenhæng med, at kommunerne i forvejen afholder udgifter til omstilling, altså faste beløb, der er indlagt i de kommunale budgetter, og det ligger inden for et skøn i en ramme på mellem 3,5 mia. og 5 mia. kr. Det er altså 1,5 mia. kr. derudover.

Så der er ikke tale om, at der ikke er penge til at afholde udgifter i forbindelse med sammenlægningen, de er i virkeligheden i den samlede pulje, som jo så reelt totalt varierer i beløbsstørrelsen mellem 5 mia. og 6,5 mia. kr.

Jeg vil også godt slå en ting fast om 2007, og det er, at det, vi i hvert fald kan se under et, er, at kommunerne bruger ca. 1 mia. kr. mere til service til borgerne næste år i forhold til det, der er budgetlagt for 2006. Dermed er der altså ikke tale om, at man samlet set skærer ned i forhold til budgetterne for 2006 – tværtimod.

Det samme billede viser sig, når vi ser på den samlede opstilling over vækst i serviceudgifter, siden regeringen tiltrådte. I august skønnede vi, at den samlede stigning i de offentlige udgifter til service fra 2001 til 2007 vil være i størrelsesordenen 31 mia. kr. målt i faste priser, og de fordel sig med 8 mia. kr. på socialområdet, tilsvarende ca. 8 mia. kr. på undervisningsområdet, 12 mia. kr. på sundhedsområdet og 3 mia. kr. på øvrige områder, og med kommunernes og regionernes budgetter for 2007 og den nylig indgåede aftale om finansloven for 2007 ved vi, at dette tal endda vil blive højere.

Nu er det jo sådan, at regeringen aftaler økonomi med Kommunernes Landsforening, og det drejer sig om kommunerne samlet set. Det betyder, at kommunerne har mulighed for selv at prioritere inden for den aftalte ramme, det er en central del af det kommunale selvstyre, og det er et meget vigtigt element i aftalesystemet mellem staten og kommunerne, at man selv prioriterer inden for en samlet totalramme. Vi ønsker i øvrigt i regeringen at fastholde dette princip. Hverken vi eller kommunerne ønsker, at økonomien i hver enkelt af landets kommuner skal dikteres fra centralt hold, men det indebærer jo så samtidig, at regeringen ikke har mulighed for at blande sig i den enkelte kommunes prioritering af udgifterne. Det er det enkelte byråd, der har ansvaret for udviklingen og prioriteringen i den enkelte kommune.

Jeg vil også medgive – det har vi sagt tidligere, det vidste vi jo som forudsætning – at den kommunale budgetlægning for næste år har været en historisk set vanskelig opgave, måske den største nogen sinde for folkevalgte byråd. For det første skulle man tage højde for overtagelsen af en række af de opgaver, der tidligere var henlagt til amterne, for det andet skulle man indarbejde konsekvenser af tilskuds- og udligningsreformen, og endelig skulle man håndtere udfordringen med sammenlægning af kommuner.

Især sammenlægningen indebar jo et stort arbejde med at harmonisere serviceniveauerne, altså at finde det nye fælles serviceniveau. Det ville nogle opfatte som en besparelse, men det betyder reelt, at de nye større kommuner skulle finde et fælles serviceniveau, der var afbalanceret i forhold til det, som hver kommune, om jeg så må sige, gik ind i fællesskabet med. Det har været klarlagt fra starten og har også været indeholdt i aftaleforudsætningerne med Kommunernes Landsforening, at det, at fem kommuner f.eks. går sammen til en, jo ikke medfører, at der af den grund er flere penge, men at man skal finde det serviceniveau, der efterfølgende gælder, og her er opgaven selvfølgelig vanskelig, for det betyder jo, at der er nogle, der kommer til at reducere lidt, men der skal man vide, at hver eneste krone, man reducerer i den nye kommune på et område, tilfalder andre borgere i den samme kommune, der så får et tilsvarende højere serviceniveau.

Det er altså ikke en krone, der går ud af kommunen, men den omfordeles mellem borgerne i den nye kommune. Der findes jo for så vidt ikke andre muligheder, og derfor har det også været